

**วินัย การรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย
การอุทธรณ์และการร้องทุกข์**

ความหมาย

วินัย คือกฎข้อบังคับที่ต้องปฏิบัติตาม หากฝ่าฝืนอาจต้องรับโทษ

วินัย หมายถึง การควบคุมความประพฤติหรือพฤติกรรมของคน
ในองค์กรให้เป็นไปตามแบบแผนที่พึงประสงค์

หมวด ๖ วินัยและการรักษาวินัย มาตรา ๘๒ - ๘๗

การดำเนินการทางวินัย มาตรา ๕๘ - ๑๐๖

หมายถึง กระบวนการและขั้นตอนการดำเนินการในการออกคำสั่งลงโทษ ซึ่งเป็นขั้นตอนที่มีลำดับก่อนหลังต่อเนื่องกัน อันได้แก่

- การตั้งเรื่องกล่าวหา (การกระทำ หรือพฤติกรรมแห่งการกระทำ ที่กล่าวอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัย)
- การสอบสวน
- การพิจารณาความผิดและกำหนดโทษ
- การสั่งลงโทษ รวมทั้งการดำเนินการต่างๆ ในระหว่างการสอบสวน เช่น การสั่งพัก/ให้ออกไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการพิจารณา เป็นต้น

การดำเนินการทางวินัย

1. วินัยไม่ร้ายแรง

2. วินัยร้ายแรง

วินัยไม่ร้ายแรง

คือ ความผิดที่มีโทษไม่ถึงต้องออกจากราชการ
(ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน)

- ตั้งกรรมการสอบสวน
- สรุปพยานหลักฐานให้แก่วุฒิสภา
- วินิจฉัย
- ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษ

วินัยร้ายแรง

คือ ความผิดที่มีโทษถึงต้องออกจากราชการ (ไล่ออก
ปลดออกจากราชการ)

- ตั้งกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรง
- สรุปพยานหลักฐานให้แก่ข้อกล่าวหา
- การสั่งพักราชการ ให้ออกจากราชการไว้ก่อน
- วินิจฉัย
- สั่งลงโทษโดยมติ กศจ.

โทษทางวินัย มี 5 สถาน

มาตรา ๕๖

- ภาคทัณฑ์
- ตัดเงินเดือน
- ลดขั้นเงินเดือน
- ปลดออก
- ไล่ออก

ขั้นตอนการสอบสวนวินัยร้ายแรง

1. ประสานกรรมการลงลายมือชื่อ วันเดือนปีที่รับทราบคำสั่ง
2. ประชุมกรรมการเพื่อวางแผนทางการสอบสวน
3. แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา แจ้งสิทธิของผู้ถูกกล่าวหา และถามว่าจะรับสารภาพหรือไม่
4. รวบรวมพยานหลักฐาน/ประชุมเพื่อพิจารณาว่าพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหา
5. สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง นำสืบแก้ข้อกล่าวหา

ขั้นตอนการสอบสวนวินัยร้ายแรง (ต่อ)

6. สอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา
7. ประชุมพิจารณาพยานหลักฐานทั้งหมดเพื่อลงมติว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยหรือไม่
8. ทำรายงานการสอบสวน
9. เสนอจำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวน

หลักการพิจารณาความผิด

1. หลักนิติธรรม
2. หลักมโนธรรม

หลักการพิจารณากำหนดโทษ

1. หลักนิติธรรม
2. หลักมนุษยธรรม
3. หลักความเป็นธรรม
4. นโยบายของทางราชการ

การสั่งลงโทษ

- ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ ต้องเป็นผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย
- ผู้บังคับบัญชาจะมีอำนาจสั่งลงโทษผู้ใต้บังคับบัญชาในสถานโทษใด ได้เพียงใด เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

ข้อควรคำนึงในการสั่งลงโทษ

- การสั่งลงโทษเกินอำนาจ
- ผู้ถูกลงโทษมิใช่ผู้ได้บังคับบัญชา
- การสั่งลงโทษโดยมิได้ตั้งคณะกรรมการสอบสวน
- การสั่งลงโทษโดยมิได้นำเสนอองค์คณะพิจารณา
- การสั่งลงโทษห้ามมิให้สั่งย้อนหลัง
- สถานภาพการเป็นข้าราชการ

การอุทธรณ์

หมายถึง การที่ผู้ถูกลงโทษทางวินัยขอให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ตามที่
กฎหมายกำหนดไว้ ยกเรื่องขึ้นพิจารณาใหม่ให้เป็นไปในทางที่
เป็นคุณแก่ผู้ถูกลงโทษ

การพิจารณาอุทธรณ์ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎ ก.ค.ศ.
ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๐

การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษวินัยไม่ร้ายแรง (มาตรา ๑๒๑)

ถูกสั่งลงโทษ

- ภาคทัณฑ์
- ตัดเงินเดือน
- ลดขั้นเงินเดือน

ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ กศจ. ภายใน 30 วัน นับแต่
วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษวินัยร้ายแรง (มาตรา ๑๒๒)

ถูกสั่งลงโทษ

- ปลดออก
- ไล่ออก
- ถูกสั่งให้ออกจากราชการ

ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.ค.ศ. ภายใน 30 วัน นับแต่
วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

การร้องทุกข์ (มาตรา 123)

การร้องทุกข์ หมายถึง การร้องขอให้แก้ไขปัญหาที่เห็นว่าตน
ไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการ
กระทำของผู้บังคับบัญชา ในเรื่องเกี่ยวกับการบริหารงาน
บุคคลที่ไม่ใช่การโต้แย้งคำสั่งลงโทษทางวินัยหรือการแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

ให้มีสิทธิร้องทุกข์ต่อ กศจ. หรือ ก.ค.ศ. แล้วแต่กรณี

กฎหมาย กฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์และวิธีการที่เกี่ยวข้อง

- พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑
และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- กฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาร้องทุกข์
พ.ศ. ๒๕๕๑

การพิจารณาร้องทุกข์ของ กตจ.

การพิจารณาร้องทุกข์ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎ ก.ค.ศ.
ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑

จัดทำโดย

นายเกียรติภูมิ เพชรป้อม นิติกร

ศูนย์อนามัยที่ 5 ราชบุรี กรมอนามัย